

Hlava ňa nebolí,
ani život mrzí;
lež sem ťa zaproďať,
Turku pohanovi.

Ach tato, tatíčku,
nic sa nestarajte,
nic sa nestarajte,
truhľu ně dělajte.

Truhľu bramorovú,
věko tampálové,
věko tampálové,
céři Majdaléně.

Jak Turci přijeli,
hned' do vrat střelili,
hned' do vrat střelili,
na kočár ju vzali.

Na kočár ju vzali,
do Turecka vėzli,
ze zlatých pohárů,
pít jí podávali.

Nejsu já učená
ze zlatých pohárů,
ale su učená,
přílehňa k Dunaju.

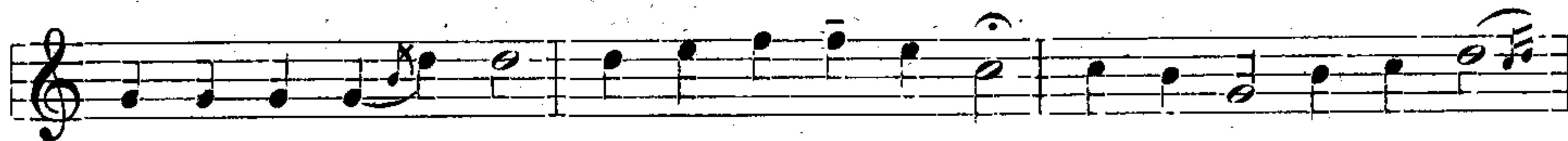
K Dunaju přilehľa,
vody sa napiľa,
na kolena kľekľa,
do něho sa smekľa,

Zeďte*) ňa tu, zeďte,
dunajské rybičky,
lež ňa majú dostat
Turkovy ručičky.

Zeďte ňa tu, zeste,
dunajští ráčkové,
než by ňa měli mět,
Turci pohanové.

18. a)

Z Březůvek.

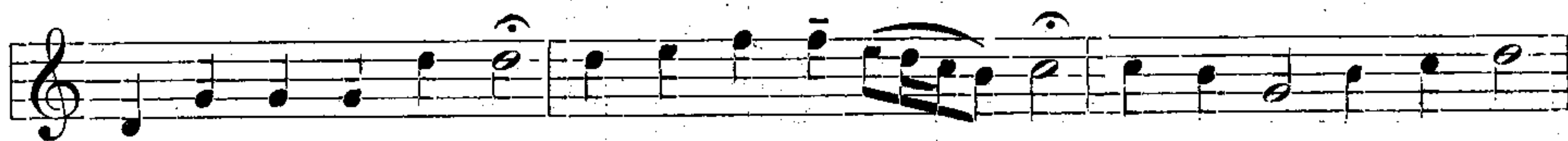
By-ľa jed-na vdo-va, pat-ná-ste cér mě-ľa, vše-cky ich pro-vda-ľa

jed-nu si ne-cha-ľa.

18. b)

Z Březůvek.

By-ľa jed-na vdo-va, pat-ná-ste cér mě - ľa a všechny provda-ľa

jed-nu si ne-cha-ľa.

Byla jedna vdova,
patnáste cér měla,
a všechny provdala,
jednu si nechała.

Dozvěděl se o ní
ten turecký bašta,
ach, Bože můj dobrý,
on jí psání poslal.

Ceruška zaměťá,
tatíček psání čte,
ach, Bože můj dobrý,
co v tom psáníčku je?

*) Zeďte = sněšte.